

Spelmän och folkdansare från hela landet möts på stor riksspelmansstämma i Örebro

I Örebro hade på söndagen ett hundratal fiolspelmän och folkmusikvänner från hela länet samlats till årsmöte med Örebro läns folkmusikförbund. Utom fiolisterna fanns f. ö. också en nyckelharpspelman med i samlingen. Årsmötet, som hölls på Hotell Örebro Hus, utgjorde även en förberedelse för den stora bygdeungdoms- och riksspelmansstämma, som skall hållas i Örebro 16-19 juli i samband med Örebrojubileet. Huvudarrangörer för riksstämman är Svenska Ungdomsringen för bygdekultur och Sveriges spelmäns riksförbund, och landshövding Aman är stämmans beskyddare. Då kommer glada folkmusikanter och folkdansare från hela Sverige — även utländska gäster väntas — och

Arshögtiden på söndagen med Folkmusikförbundet utgjorde också en förövning till vad som skall komma så till vida, som de vid årsmötet närvarande spelmännen gemensamt spelade sina vackraste låtar från värt eget län och därmed "tränade" för liknande framträdanden offentligen under sommarens stora riksspelmansstämma.

RENÄSSANS

Örebro läns folkmusikförbund har under sitt gångna verksamhetsår — det 36:e — följt sina gamla traditioner och sålunda sökt skapa ett allt mera utbredd intresse för vår gamla folkmusik. Förbundet verkar nämligen för en de gamla vackra spelmanslåtarnas och folkvisornas renässans i Örebro län. Från far till son har dessa låtar gått i arv fram till våra dagar, mestadels genom ge-
hörspelmännen skickliga tolkning av det bästa i denna vår folkliga musikskatt.

Folkmusikförbundet har satt som sitt mål att genom sina spelmän och folkvisesångare ge nutida publik tillfälle att få del av det rika arv från fäderna, som vår folkmusik är. Genom att bedriva notuppteckningar och ljudbandsupptagningar söker förbundet att bevara de gamla spelmanslåtarna till kommande släkten. Folkmusikförbundet vill därmed göra en insats i bygdekulturens tjänst och fullfölja de strävanden, som förbundet allt sedan starten verkat för.

Glädjande nog har länets spelmän — sådana finns såväl i tätorterna som ute på landsbygden — utvecklat en berömvärd aktivitet — främst genom att delta i de offentliga spelmansstämmorna såväl inom som utom värt eget län. På de av förbundet arrangerade spelmansträffarna har likaså länets spelmän gärna mött upp.

Likaså mötte de mangrant upp på den stora traditionella spelmansstämman i Brevens bruk tillsammans med Östergötlands spelmansförbund.

Men också ute i landet har våra spelmän gjort lycka med att spela sina låtar från våra egna bygder, bl. a. i Stockholm och på den riksbekanta Uppsala-stämman i universitetets aula.

Våra spelmän fick där mycket beröm för sitt vackra spel och sina förnämliga gammellåtar från våra egna bygder. Också i andra sammanhang har de framträtt. De har t. ex. glatt patienterna på Mellringe sjukhus med sin musik. Besöket förmedlades av överläkaren, dr Bengt Lundquist som själv är spelman och medlem i förbundet.

Lätuppteckningen ute i länets bygder fortsätter. Riksspelmannen Einar Olsson i Lillkyrka, assisterad av sonen Arne, bedriver med stor energi och målmedvetenhet lätinsamling, huvudsakligen genom bandupptagning. Därigenom lyckas man bevara många värdefulla melodier åt eftervärlden.

RÄDDA UN DAN GLÖMSKAN

Framlidne redaktören Sture Larsson-Hoffman hade i livstiden givit representanter för Folkmusikförbundet löfte om att förbundet skulle efter hans död erhålla det material som han under många års forskning insamlat om spelmannen och urmakaren Kai Karlsson i Nora, gemenskapen kallad Spelman Glysen.

Samlingarna har nu överlämnats av fru Hoffman till folkmusikförbundet genom riksspelman Einar Olsson. Det är en stor samlingspärm med anteckningar, som red. Hoffman gjort ute i bygderna angående spelman Glysen och där finns också fotografier och fotostatkopior av en del av Glysens melodier. Under Glysens livstid hade nämligen konstnä-

ren Vilhelm Bergeving, Loka, gjort melodiupptagningar efter Glysen.

UNGA SPELAR GAMMALT

Länets folkmusikförbunds medlemsantal uppgår nu till drygt 100-talet. Ett glädjande intresse har börjat visa sig i ungdomens led just för folkmusiken. Bl. a. i Örebro finns ungdomsgrupper, som ibland framträder och gläder sina äldre spelmanskollegor med att spela gamla låtar på fiol. Även på den stora spelmansstämman i Brevens bruk framträdde ungdomar från länet och gjorde stor succé.

Årsmötesförhandlingarna leddes av Gunnar Kärnheim, som först höll parentation över två avlidna medlemmar, vars minne ägnades en tyst minut. Års- och revisionsberättelserna godkändes. Till styrelse omvaldes Bertil Rydberg ordförande, Evert Sahlgren, sekreterare, Ann-Mari Forsgren, kassör, Gunnar Kärnheim, vice ordförande, och Ragnar Forsgren, vice sekreterare. Ersättare i styrelsen blev Allan Nilsson, Sven Hedlund, Erik Ahl och Alf Sjöö. Till

revisorer omvaldes Helge Johansson och Margareta Sjöö med Hans Axelson och Gustaf Ahlund som ersättare.

Till att representera länets folkmusikförbund vid Sveriges spelmäns riksförbunds årsmöte 1966 valdes jämte ordföranden Rydberg även Gunnar Kärnheim, med överläkaren dr Bengt Lundquist som ersättare. Som ombud till Örebro läns hembygdsförbunds årsmöte omvaldes Gunnar Wahman med Anton Kärnheim som ersättare. Arsavgiften blir oförändrad, 7 kr.

Riksstämkommitténs sekr. Ragnar Forsgren redogjorde för arbetet inför Bygdeungdoms- och riksspelmansstämman i Örebro i sommar. Sedan årsmötesförhandlingarna avslutats och Gunnar Kärnheim klubbfast det sista beslutet avtogs man till kaffeborden för att där hämta stimulans till den kavalkad i folkmusikens tecken, som sedan följde. Sprittande polskor, sirliga valser och taktfasta gänglåt avlöste varandra, och det blev sent, innan man kunde skiljas åt.

SALBO